



Turvesuon vanhan turvetuotanto- alueen luontokatselmus 2024

TUPAS-hanke



Euroopan unionin
osarahoittama



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU



Sisällys

1	Taustaa ja tehtävän kuvaus.....	2
2	Turvesuon tuotantoalue.....	3
3	Luontokatselmuksen lähtötiedot ja menetelmät	4
4	Suojelukohteet	4
5	Luonnonoloista	5
6	Turvesuon maankäytön historiaa	6
7	Kasvillisuuden yleiskuvaus	10
7.1	Tuotantoalueen lohkot.....	10
7.2	Turvetuotantoalueen lähiympäristö	14
8	Vieraskasvilajit	20
9	Eläimistö.....	20
9.1	Luontodirektiivin liitteen IV a lajit	21
10	Yhteenveto.....	22
11	Lähteet.....	23

Kannen kuvassa näkymä lohkolta 4 kaakon suuntaan.



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU



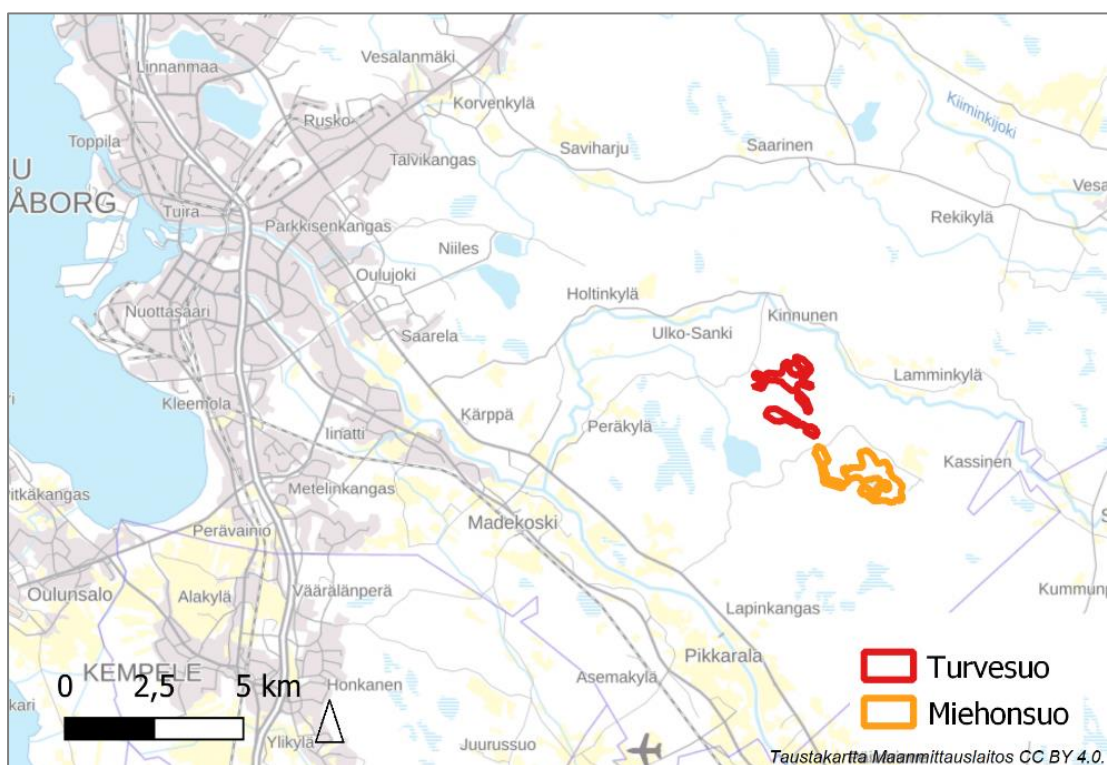
1 Taustaa ja tehtävän kuvaus

Oulun kaupungin omistama Turvesuo oli Turveruukki Oy:llä turvetuotantokäytössä vuosina 1994–2022. Turvesuo on yksi Oulun kaupungin TUPAS-hankkeen pilottikohteista. JTF-rahoitteisen TUPAS-hankkeen tavoitteena on tuottaa kestävä toimintamalli turvetuotannosta palautuvien alueiden ennallistamiseen ja kestävä jatkokäytön suunnitteluun, eri jatkokäyttövaihtoehtojen vertailuun ja arvottamiseen sekä eri sidosryhmien tiedottamiseen, osallistamiseen ja yhteistoiminnan tukemiseen.

TUPAS-hankkeen vaiheessa 1 (v. 2024) neljälle vanhalle turvetuotantoalueelle (Turvesuo, Miehosuo, Haarasuo ja Ahvensuo) tuotettiin ennallistamis- ja jälkikäyttösuunnitelmat. Turvesuolle toteutettiin lisäksi ennallistamispirottina noin viiden hehtaarin kokoinen kosteikko, jonka ympärillä on vetetty vaihtumisvyöhykettä.

Turvesuo ja Miehosuo sijaitsevat Pilpajärven koillispuolella, noin 15 kilometriä Oulun keskustasta itään (Kartta 1). Turvesuo sijoittuu Pilpaseläntien ja Pilpa-Ahontien metsäteiden väliselle alueelle. Molemmat suoalueet sijaitsevat Sanginjoen valuma-alueella.

TUPAS-hankkeen osana Turvesuon alueelle tehtiin yleispiirteinen luontokatselmus. Tähän raporttiin on koottu lähtötietoja alueen luonnosta. Alueeseen tutustuttiin maastossa elokuussa 2024. Luontokatselmuksen laati suunnittelubiologi Sari Ylitulkkila.



Kartta 1. Turvesuon ja Miehosuon sijainti.



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



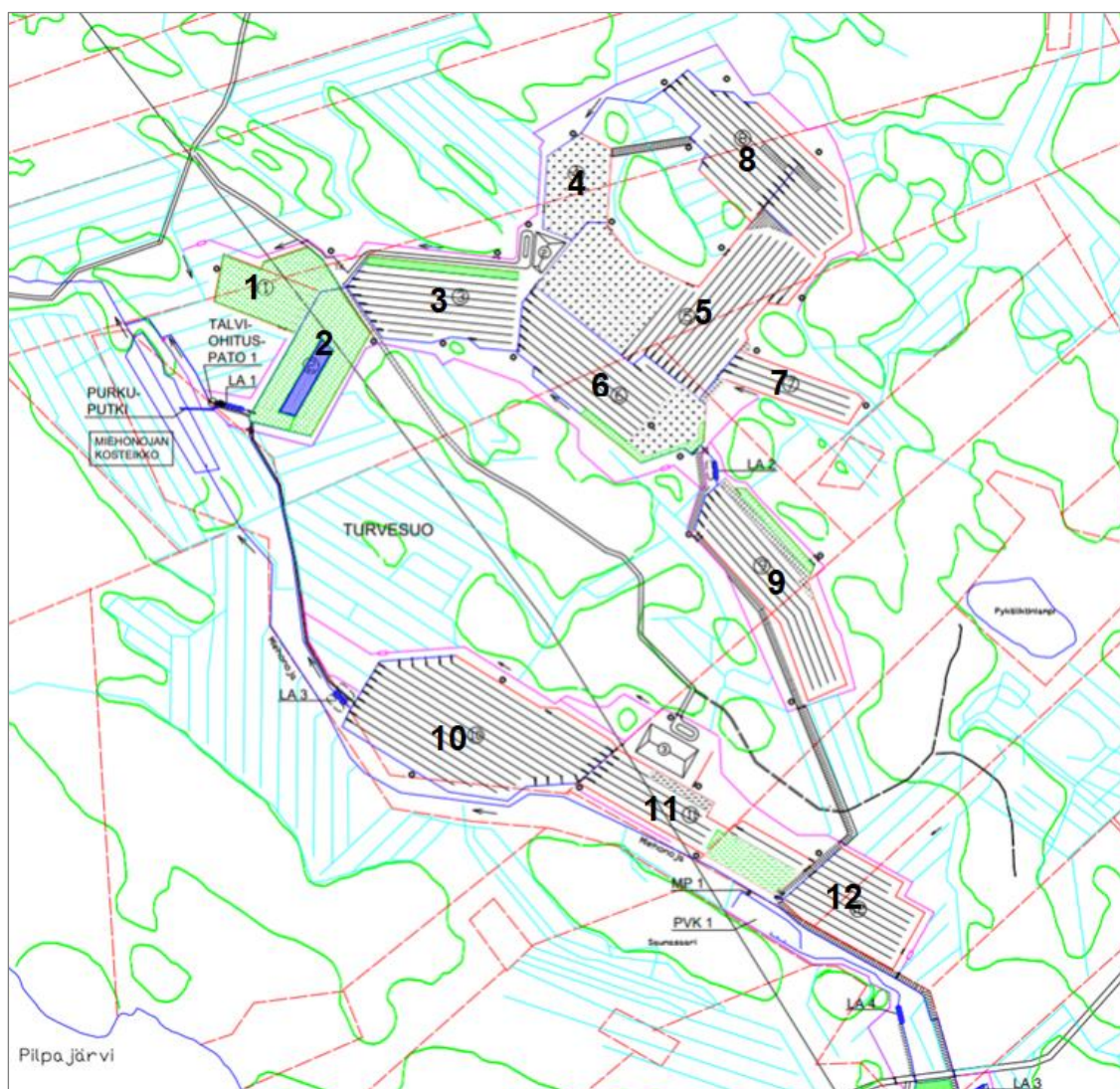
OULU



2 Turvesuon tuotantoalue

Kartassa 2 on esitetty Turvesuon 12 lohkoa koostuva tuotantoalue. Tuotantoalueen kokonaispinta-ala on noin 95 hehtaaria. Alueen halki kulkee Fingrid Oyj:n Isokangas-Pyhänselkä 400 kV voimajohto.

Vuonna 2022 päättyneen tuotantovaiheen jälkeen Turvesuolle on tehty ympäristöluvan edellyttämät jälkihoitotoimet. Jälkihoitovaiheen tarkkailut ovat alueella päättyneet ja ympäristöluvan velvoitteet rauenneet (PSAVI/14026/2022).



Kartta 2. Turvesuon lohkot ja niiden numerointi (Pohjakartta dokumentista PSAVI/14026/2022).

3 Luontokatselmuksen lähtötiedot ja menetelmät

Tätä selvitystä varten käytiin läpi alueen kartat, ilmakuvat ja avointen tietolähteiden aineistot. Käytössä oli myös alueen turvetuotantoon liittyviä dokumentteja. Suojelullisesti huomioitavien lajien havaintotiedot tarkistettiin Suomen Lajitietokeskuksesta (2024 ja 2025). Turvetuotantoalueelta ei ollut ilmoitettu havaintoja suojelullisesti huomioitavien lajien esiintymistä, mutta alueen ympäristöstä oli dokumentoitu muutamia linnustohavaintoja. Turvesuolla ei ollut tehty luontoselvityksiä ennen tuotantoalueen perustamista (Tarja Väyrynen 8.4.2024).

Alueelle tehtiin 21.8.2024 noin viiden tunnin pituinen maastokäynti. Maastossa tutustuttiin turvetuotantoalueen lohkoihin ja lähiympäristöön. Alueella havainnoitiin kasvillisuutta ja kasvistoa sekä linnustoa ja muuta eläimistöä.

4 Suojelukohteet

Turvesuon ympäristössä sijaitsevat aluemaaiset suojelukohteet on esitetty kartassa 3.

Lähin Natura-alue on Pilpasuo (SAC, FI1103001), joka sijaitsee lähes 1,5 kilometriä Turvesuosta lounaaseen. Natura-alueen suojelua on toteutettu luonnonsuojelualueina (YSA-alueet). Natura-alueen kaakkoisreunalla sijaitsee myös lähin soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde (13016 Yli-Korkiakankaan korvet).

Turvesuon koillispuolella, Sanginjoen takana on laaja Isokankaan luonnonsuojelualue (YSA112696). Se sijaitsee lähimmillään noin 1,2 kilometriä Turvesuosta. Samalla suunnalla on lähin valtakunnallisesti arvokas geologinen kohde (TUU-11-055 Isokankaan tuuli- ja rantakerrostuma, etäisyys 1,6 km). Isokankaalla on myös lähin luokiteltu pohjavesialue (11564052 Isokangas, lk 1). Turvesuon lähialueelle ei ole merkitty maastokarttaan lähteitä.

Suomen metsäkeskus (2024) on rajannut 800 metrin – reilun kilometrin etäisyydelle Turvesuosta muutamia metsälain 10 § mukaisia metsäluonnon erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Ne ovat suoelinympäristöjä ja pienvesien välittömiä lähiympäristöjä. Turvesuon ympäristössä ei sijaitse perinnebiotooppeja (Metsähallitus 2024).

Lähimmät tärkeät lintualueet ovat noin 15 kilometrin etäisyydellä merenrannikon ja etelän suunnissa (BirdLife Suomi ry 2024). Turvesuon alueella tai sen lähiympäristössä ei ole myöskään kaavojen suojeluvarauksia.



**Euroopan unionin
osarahoittama**

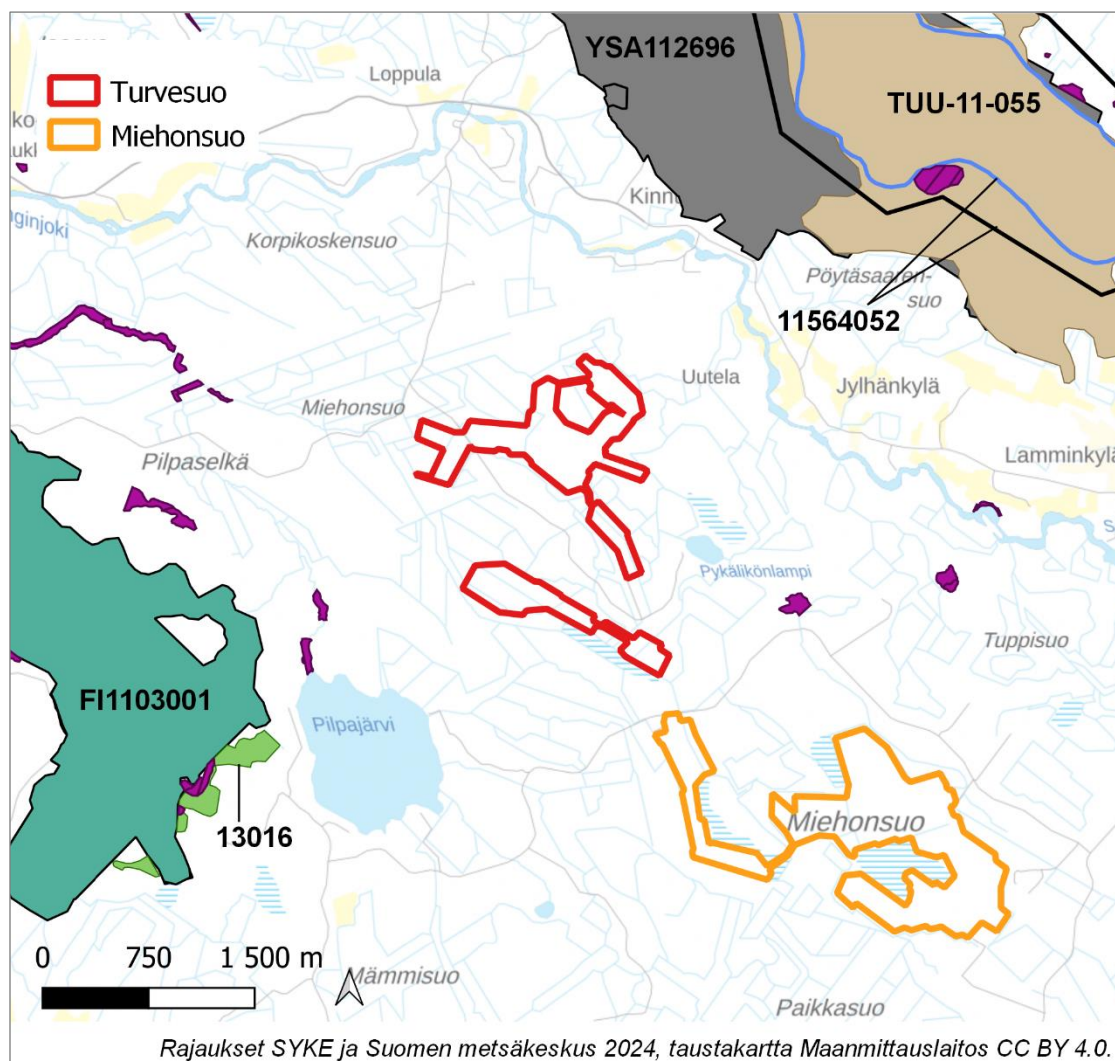


Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU





Kartta 3. Turvesuon ympäristön suojelukohteet. Pienet violetit kuviot ovat metsäluonnon erityisen arvokkaita elinympäristöjä.

5 Luonnonoloista

Turvesuo sijoittuu keskiborealiselle Pohjanmaan metsäkasvillisuusvyöhykkeelle (3a). Suokasvillisuuden osalta alue sijoittuu Pohjois-Pohjanmaan aapasoiden alueelle (Maanmittauslaitos 2024). Luontotyyppien uhanalaisuustarkastelun aluejaossa Turvesuo sijaitsee Etelä-Suomen osa-alueella (Kontula & Raunio 2018). Luontotyyppien uhanalaisuusluokat on esitetty tässä raportissa seuraavasti: (Etelä-Suomi/koko maa).

Turvesuon alueen kallioperä on grauvakkaa ja kiilleliusketta. Maaperää muodostavat turvealueet ja hiekkamoreenimaat (Maanmittauslaitos 2024).



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU



Turvesuo sijaitsee Litorinameren korkeimman rantatason alapuolella, jolla esiintyy happamia sekä potentiaalisesti happamia sulfaattimaita. Turvesuon alueella esiintyy yleisesti myös kallioperän mustaliuskevyöhykkeitä. Mustaliuskeen rapautuessa voi vapautua korkeita happamuutta ja muuta vesistön pilaantumista aiheuttavia alkuainepitoisuuksia, kuten rikkiä ja raskasmetalleja maaperään, turpeeseen ja vesistöön (PSAVI/14026/2022).

Turvesuon alue on pinnanmuodoiltaan tasainen. Ympäristön metsäiset kumpareet nousevat noin 50 metrin mpy korkeudelle.

Turvesuo sijaitsee Oulujoen vesistöalueella (59), Sanginjoen alaosalla (59.14), Pilpaojan (59.144) osavaluma-alueella. Sanginjoki laskee Oulujokeen sen alaosalla, Madekosken kohdalla. Sanginjoki virtaa lähimmillään noin 700 metriä tuotantoalueesta pohjoiseen. Turvesuon itäpuolella on Pykälikönlampi noin 370 metrin etäisyydellä. Turvesuon etelänpuoleisella ojitusalueella kulkeva Miehonoja yhtyy noin 1,7 kilometriä Turvesuosta länteen Pilpajärvestä laskevaan Pilpaojaan.

Tuotantoaikana Turvesuon vedet johdettiin laskeutusaltaiden ja Miehonsuon kosteikon kautta Miehonojaan, jonka jälkeen vesien johtamisreitti oli Pilpaoja-Sanginjoki-Oulujoki (PSAVI/14026/2022).

6 Turvesuon maankäytön historiaa

Kuvassa 1 on vanhin saatavissa oleva ilmakuva Turvesuon alueelta (v. 1946). Suoalue on tuolloin lähes luonnontilassa. Tulevan tuotantoalueen pohjoispuoliskon läpi tosin kulkee yksittäinen oja. Lisäksi alueen länsipuolella virtaavaa Miehonojaa ympäröivää avosuota on ojitettu. Tulevien tuotantolohkojen alueella on laajalti avosuota, joka on aapasuota ja pääosin välipintaista nevaa. Eri puolilla tuotantoaluetta on lisäksi rimmikkojuotteja ja rimpi-jännemuodostumaa (mm. lohkot 1 ja 2). Myös puustoista rämettä ja rahkarämettä tai rahkoittunutta nevaa on monin paikoin (mm. lohkot 4, 6, 8 ja 10–12). Tuotantoalueen lounaispuoleisella suolla näkyy Miehonojan mutkittileva uoma, joka kulkee osan matkaa jo tuolloin ojitetulla alueella tuotantoalueen länsipuolella.

Vanhoiden karttojen ja ilmakuvien perusteella alueen suot on ojitettu ja Miehonoja perattu ja suoristettu ojaksi vuosien 1971 ja 1981 välisenä aikana. Vuoden 1988 peruskartalla näkyvät ensimmäistä kertaa Pilpa-Ahontie ja Pilpaseläntien pohjoisosa Turvesuon lännenpuoleiseen risteykseen ja siitä Pykälikönlammelle. Aiemmissa kartoissa ja ilmakuvissa tielinjausten reiteillä näkyy paikoin polkuja. Alueen metsiä on hakattu tasaisesti, muun muassa vuoden 1970 ilmakuvassa näkyy laajoja avohakkuualueita. Laajojen ojitusten jälkeen myös entiset avosuot ovat muuttuneet puustoisiksi.

Kuvassa 2 on alueen ortokuva vuodelta 1996 ja kuvassa 3 tuorein ortokuva vuodelta 2023. Kartassa 4 on alueen maastokartta.



**Euroopan unionin
osarahoittama**

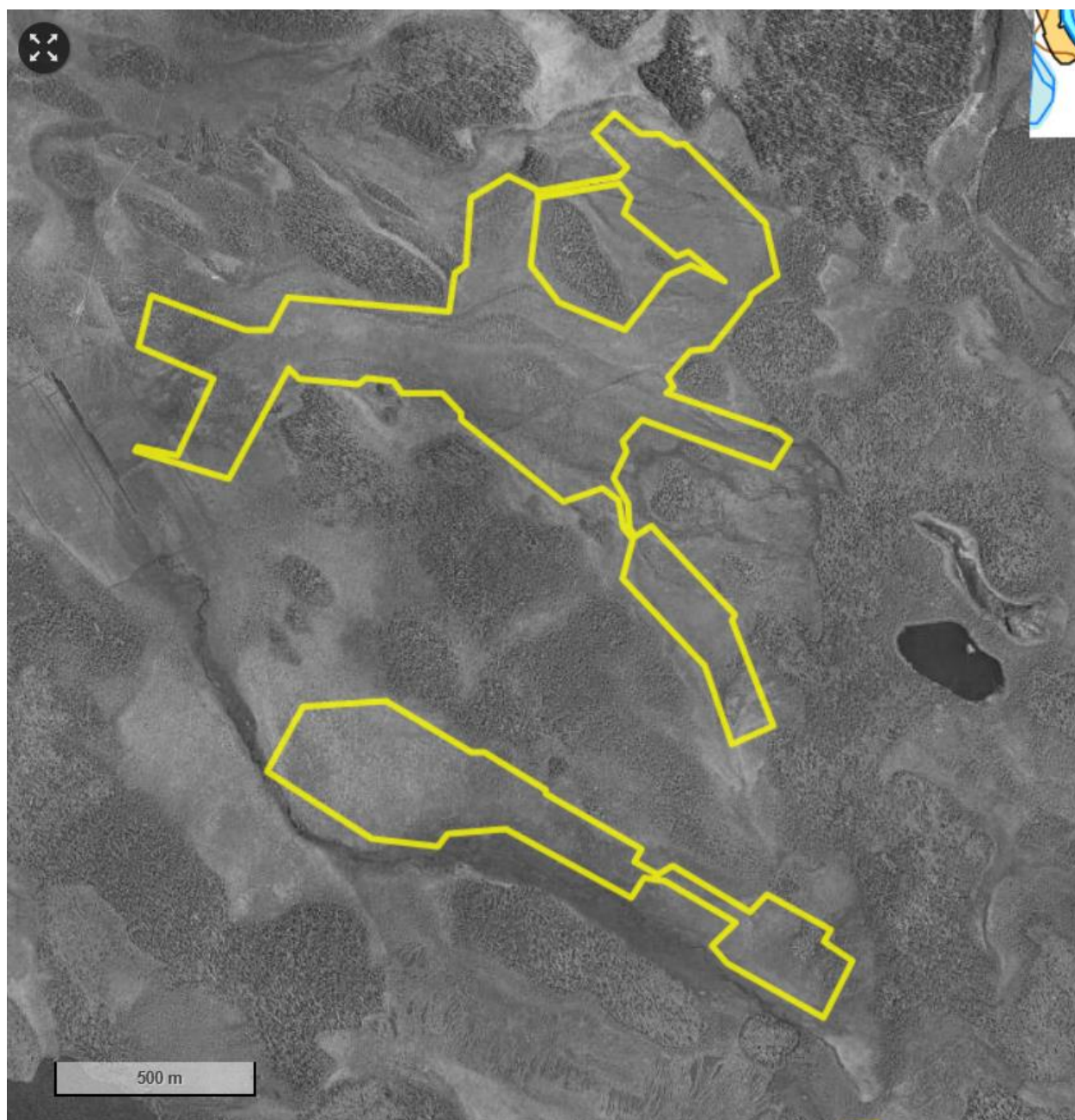


Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU





Kuva 1. Alueen ortokuva vuodelta 1946 (Ortokuva ja maastokartta: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).



**Euroopan unionin
osarahoittama**

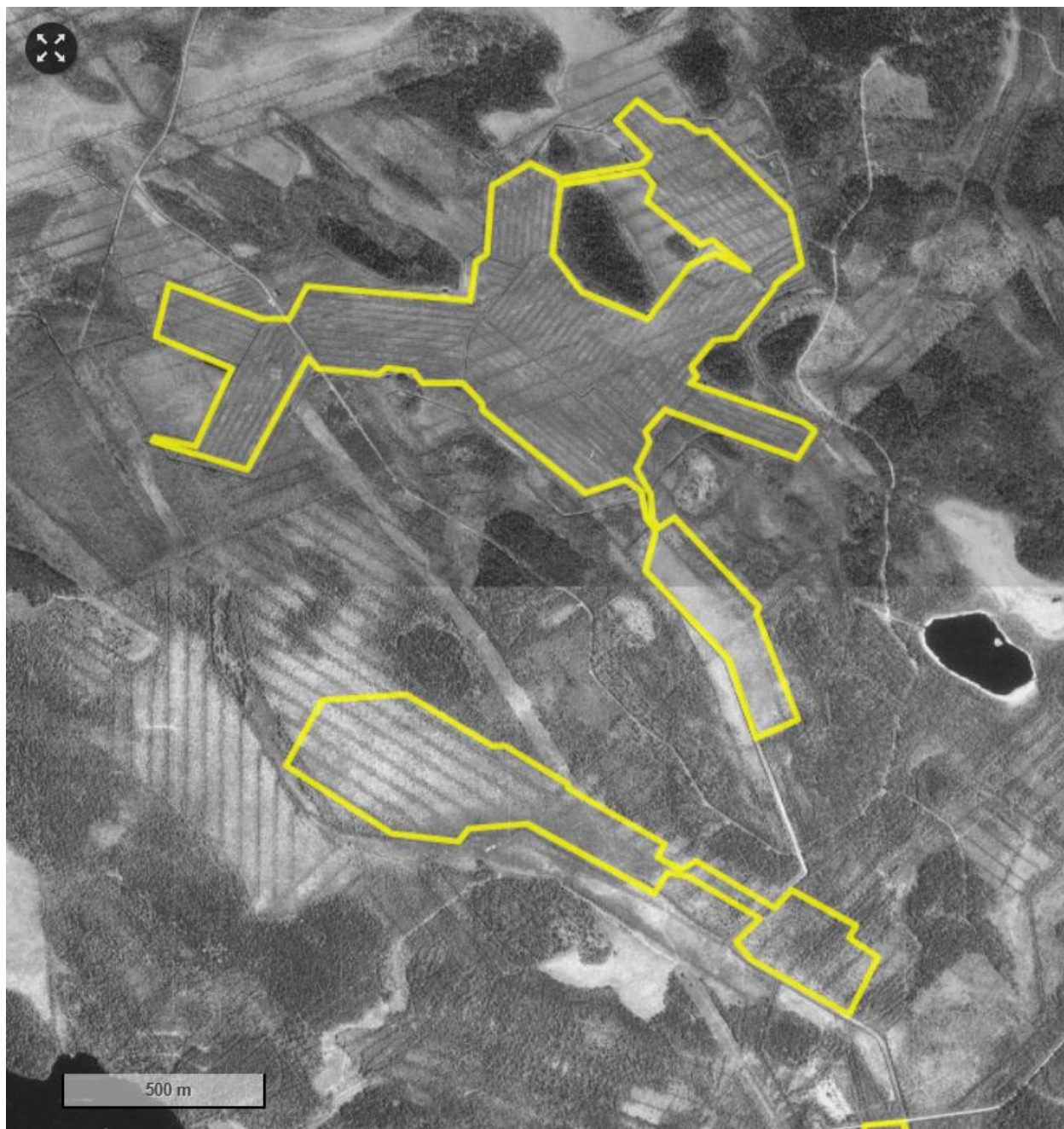


Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU





Kuva 2. Alueen ortokuva vuodelta 1996 (Ortokuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).



**Euroopan unionin
osarahoittama**

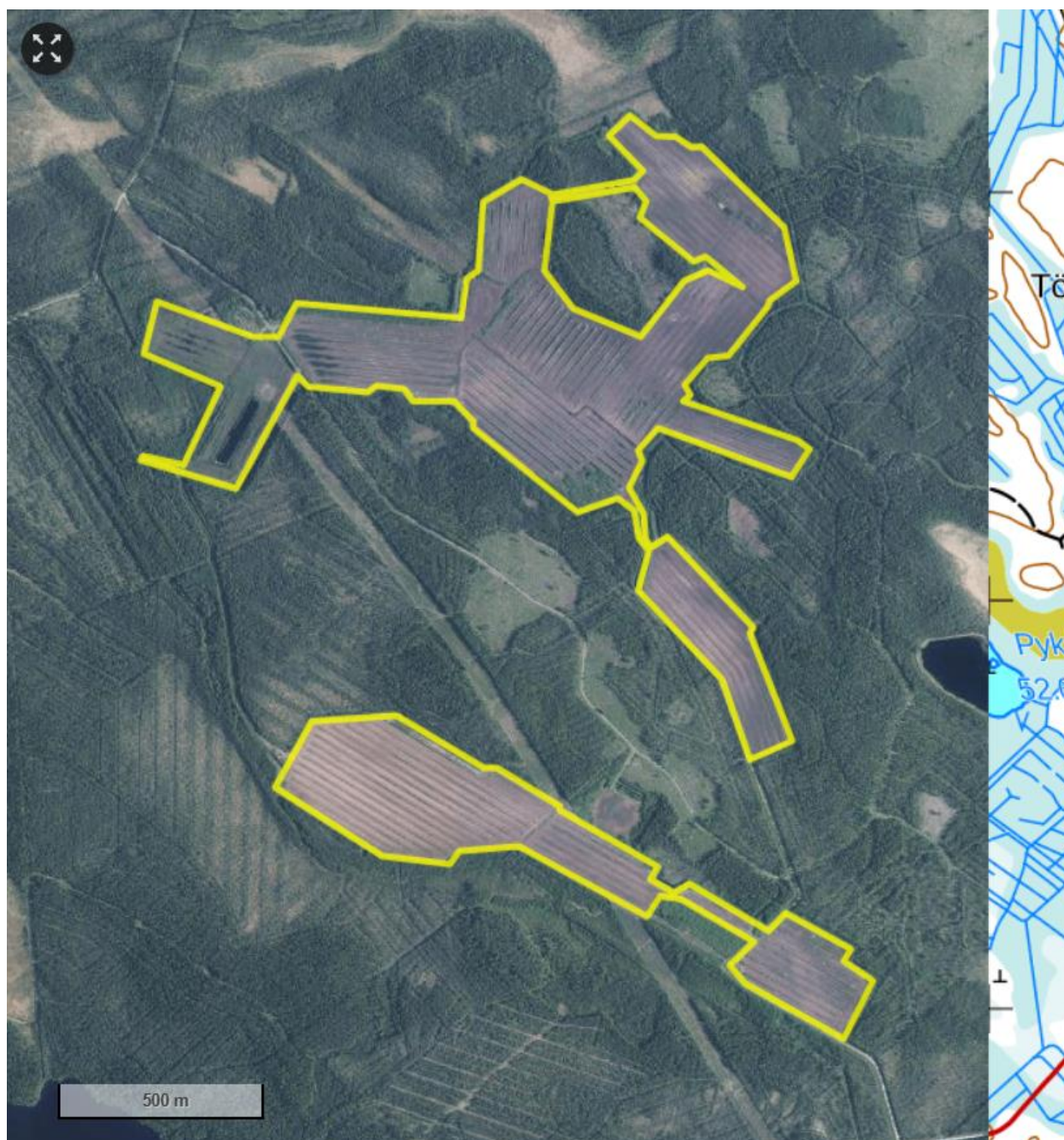


Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU





Kuva 3. Alueen ortokuva vuodelta 2023 (Ortokuva ja maastokartta: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).



**Euroopan unionin
osarahoittama**

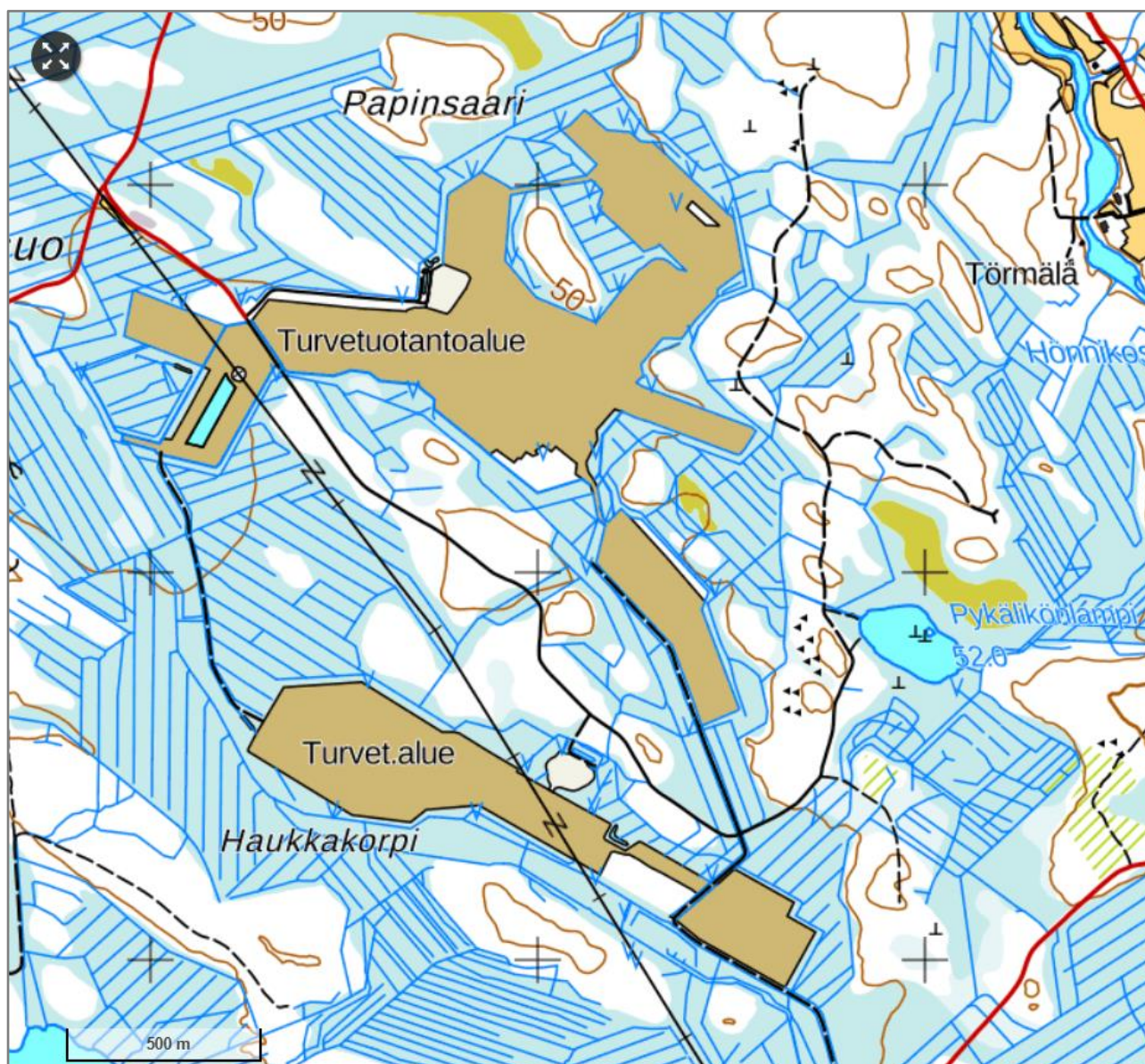


Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU





Kartta 4. Alueen maastokartta (Kuva: Paikatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

7 Kasvillisuuden yleiskuvaus

7.1 Tuotantoalueen lohkot

Elokuussa 2024 turvetuotantoalueen lohkot olivat pääosin kasvittuneita. Avointa turvepintaa oli näkyvissä laajemmin vain paikoitellen. Kasvittumista on avustettu tuhkalannoituksella. Turvesuolla lannoitettiin lohkojen 4–12 kasvittumattomat alueet (noin 70 ha) elokuussa 2023. Lannoituksen



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU



ulkopuolelle jätettiin lohkojen 1–3 vettyneet alueet sekä pieniä kasvittuneita alueita lohkoilla 6 ja 11 (PSAVI/14026/2022).

Kasvittuneilla turvekentillä kasvaa monia heinälajeja, niistä runsaimpana nurmilauha. Sen lisäksi turvekentillä havaittiin ainakin kastikoita, nurmikoita, röllejä, metsälauhaa, ruokohelpiä, konnanvihvilää, tupasvillaa ja jouhisaraa. Ruohoista paikoin runsaina kasvoivat muun muassa maitohorsma, säderusokki, ukontatar, syysmaitiainen, peltovillakko, metsäkorte, silmäruohot ja suohorsma. Paikoin oli näkyvissä myös männyn ja koivun taimia. Pohjakerroksessa kasvoi muun muassa pieniä pioneerisammalia ja siellä täällä keuhkosammalta. Lohkoja reunustavissa ojissa kasvoi muun muassa suursaroja ja ojien varsilla koivupensaikkaa.

Kuvissa 4–11 on valokuvia kasvittuneelta tuotantoalueelta.



Kuvat 4 ja 5. Näkymiä kasvittuneille lohkoille (vasemmalla lohko 9, oikealla lohko 2).



Kuvat 6 ja 7. Vasemmalla lohkot 10 ja 11, oikealla lohko 4, jolla paikoin vielä turvepintaa.



Kuvat 8 ja 9. Vasemmalla nurmilauhatuppaita ja maitohorsmaa. Oikealla ukontatarta.



Kuvat 10 ja 11. Vasemmalla pieniä pioneerisammalia, oikealla keuhkosammalta.

Turvesuon loholla 3 on noin viiden hehtaarin kokoinen vesipintainen kosteikko, jossa on muutamia heiniä ja saraa kasvavia saarekkeitä (Kuvat 12–14). Kosteikkoa ympäröivää aluetta on vetetty.



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU





Kuva 12. Pilottikosteikko lohkolla 3.



Kuvat 13 ja 14. Vasemmalla näkymä kosteikon pohjoisreunalle. Oikealla kosteikon edustan pato.



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

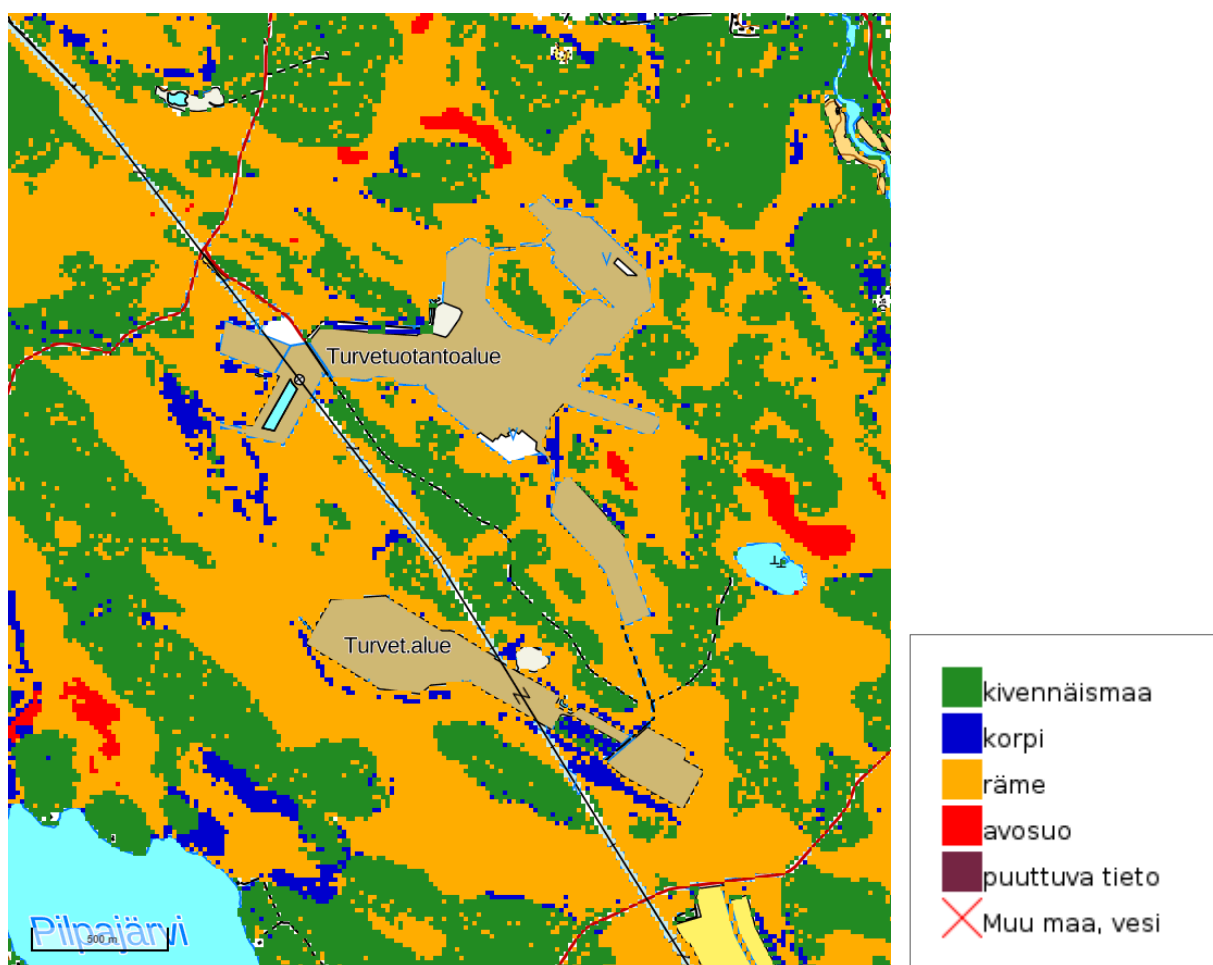


OULU



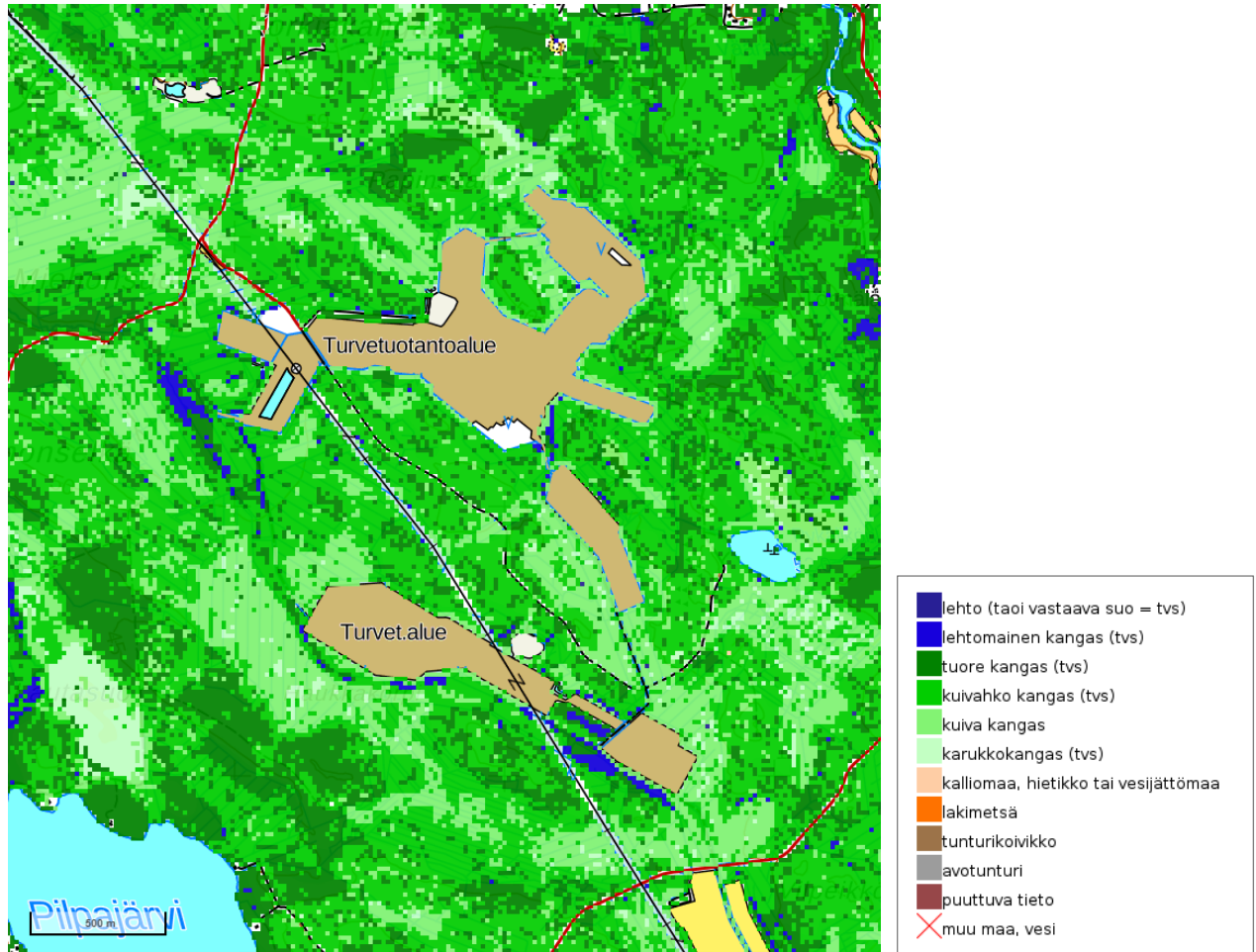
7.2 Turvetuotantoalueen lähiympäristö

Kartoissa 5–8 on vuoden 2021 monilähteen valtakunnan metsien inventoinnin (MVMI) kartta-aineistoja. Kartassa 5 on esitetty kasvupaikan päätyyppi. Turvesuon turvetuotantoaluetta ympäröivät ojitetut suot, jotka ovat pääosin mäntypuustoisia, isovarpuisia rämemuuttumia. Alueella on myös turvekankaita. Soiden lomassa on metsäisiä kivennäismaita. Keskeisiltä osiltaan luonnontilaisia avosoita on alueella jäljellä vain vähän, Turvesuon pohjoispuolella ja Pykälikönlammen koillispuolella. Karttaan Turvesuon ympäristöön on merkitty myös muutamia pieniä korpikuvioita.



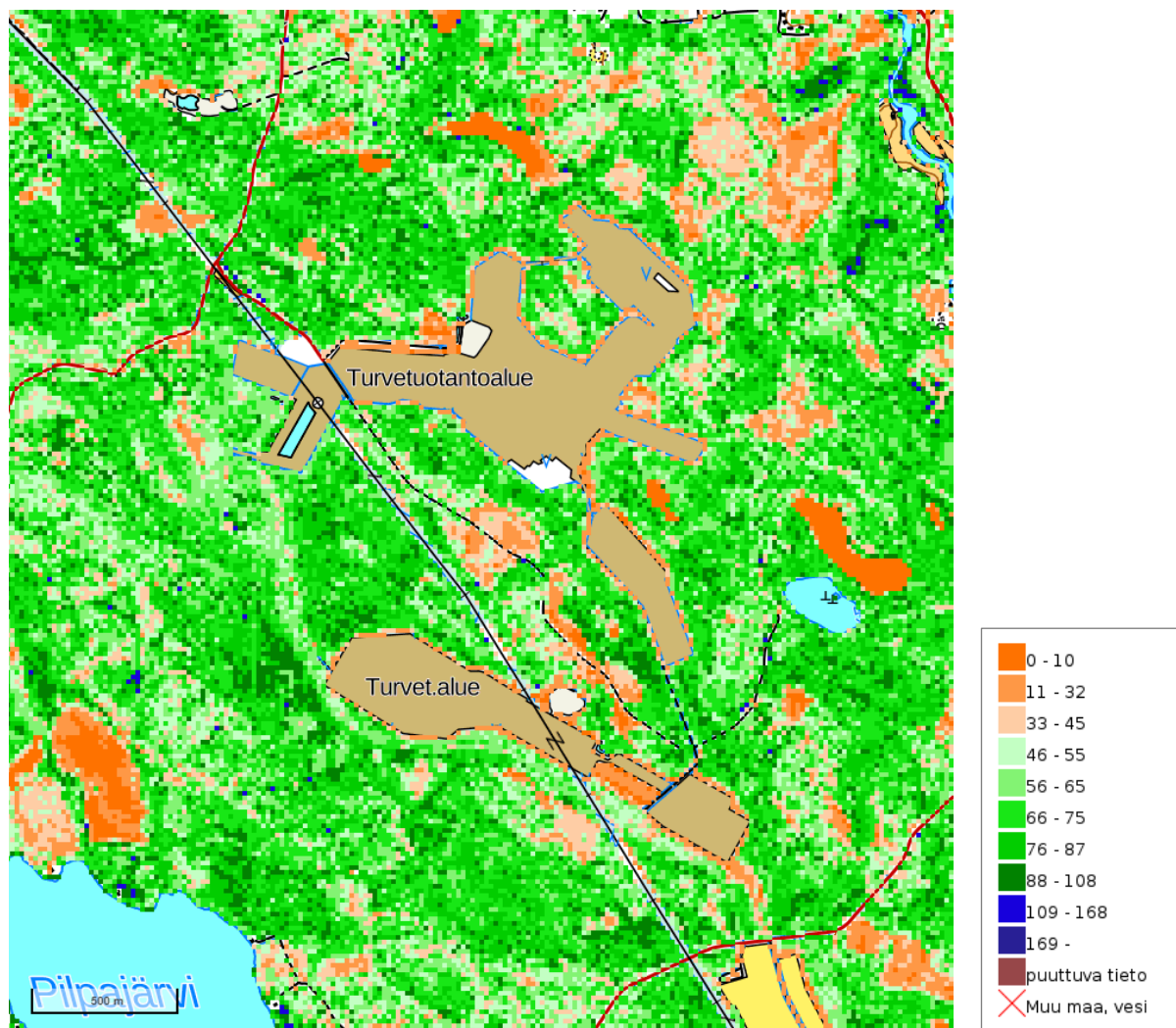
Kartta 5. Kasvupaikan päätyyppi (LUKE 2021, Kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

Kartassa 6 on esitetty alueen kasvupaikkatyytit. Metsistä suurin osa on kuivahkoja kankaita (EN/EN). Myös kuivia kankaita (EN/EN) on runsaasti. Tuoreen kankaan (VU/VU) kuviot ovat pienempiä, laajemmat kuviot keskittyvät Pilpajärven suuntaan ja Sanginjoen ympäristöön. Turvesuon ympäristön metsät ovat mäntyvaltaisia ja valtaosin talouskäytössä. Niissä on vähäisesti erirakenteista puustoa ja lahoppuuta, eivätkä ne pääosin ole edustavia uhanalaisina luontotyyppinä. Kankaat ovat paikoin soistuneita.



Kartta 6. Kasvupaikkatyyppi (LUKE 2021, Kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

Kartassa 7 on esitetty Turvesuon ympäristön puuston ikäjakauma. Turvesuon ympärillä on useita tuoreita avohakkuualoja ja taimikkoja. Alueen pitkälti turvemailla kasvava puusto on iältään yleisesti noin 30–90-vuotiasta. Uudistuskypsää metsää on vähemmän.



Kartta 7. Puuston ikäjakauma (LUKE 2021, Kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).



**Euroopan unionin
osarahoittama**



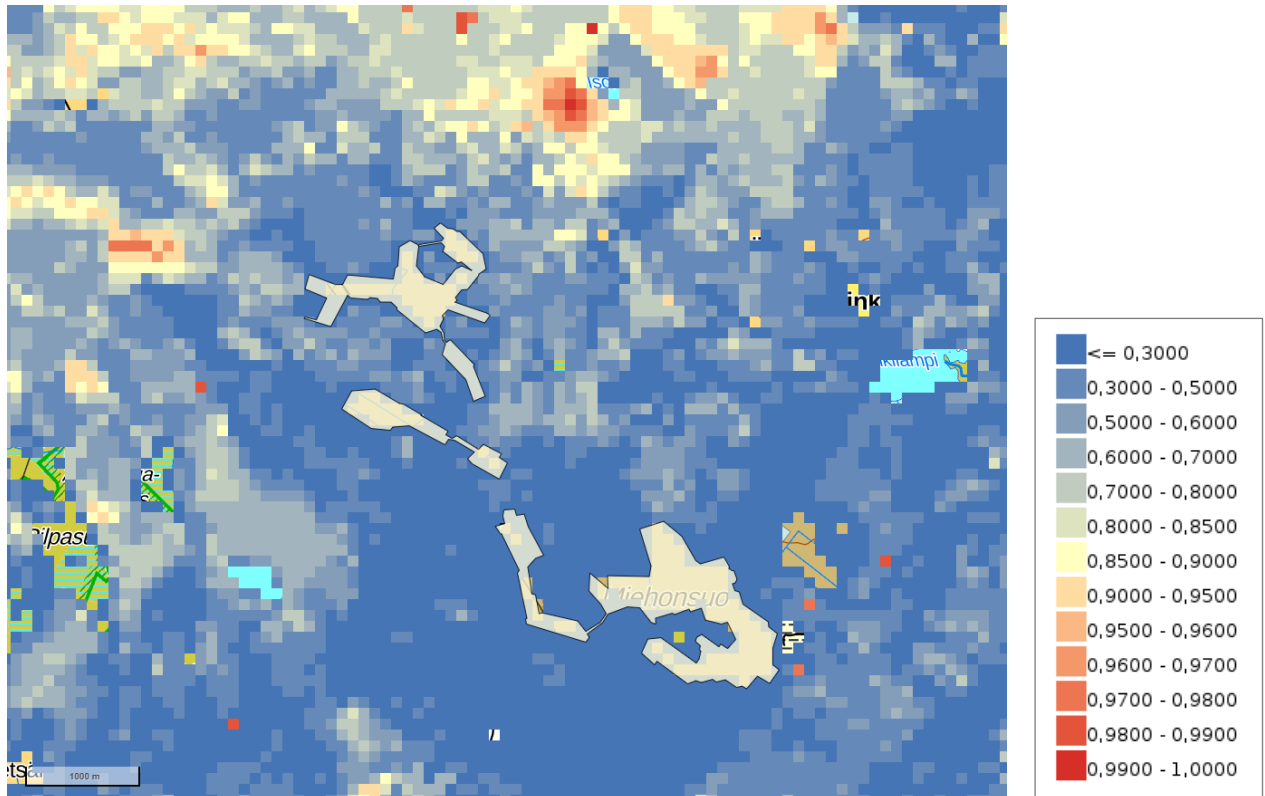
Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU



Kartassa 8 on vielä esitetty monimuotoisuudelle tärkeitä metsäalueita (ns. Zonation). Tämä vuodelta 2018 peräisin oleva aineisto kuvaa metsien monimuotoisuusarvoja. Zonation-luokittelu huomioi mm. lahoppuupotentiaalin, metsiköiden kytkeytymisen ja suojelualuekytkeytyvyyden. Mitä suurempi numeerinen arvo ja punaisempi väri rasterissa on, sitä korkeampi on alueen prioriteetti metsien monimuotoisuuden näkökulmasta. Turvesuon lähiympäristössä metsien monimuotoisuus on arvioitu pääosin melko alhaiseksi. Arvokkaammat kohteet keskittyvät alueen pohjoispuolelle.



Kartta 8. Monimuotoisuudelle tärkeitä metsäalueita (Zonation, kuva: Paikkatietoikkuna, Maanmittauslaitos 2024).

Seuraavassa on valokuvia Turvesuon ympäristön metsistä ja kosteikoilta (Kuvat 15–20).



Kuvat 15–18. Kuvia Turvesuon ympäristön metsistä. Ylärivissä kuivahkoa mäntykangasta, alarivissä tuoretta kangasta ja avohakkuuala Pykälikönlammen ympäristössä.



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU





Kuvat 19 ja 20. Vasemmalla isovarpurämettä Pykäläkonlammen rannan läheisyydessä. Oikealla isovarpurämemuuttumaa.

Turvesuon itäpuolella on noin 3,4 hehtaarin kokoinen Pykäläkonlampi, jota tarkasteltiin länsirannalta. Pykäläkonlampi on ruskeavetinen suolampi (VU/NT). Sitä ympäröivällä avosuoreunuksella (Kuvat 21 ja 22) kasvaa mm. suursaroja, kurjenjalkaa, kastikoita, vehkaa ja myrkkyykeisoa. Pohjakerroksessa on muun muassa rämerahkasammalta. Lammen itä- ja länsirannoille on kaivettu yksittäiset ojat. Lammen ympärillä on mäntypuustoisia kosteikkoja, muun muassa länsipuolella isovarpurämettä (VU/NT). Lammen koillispuolella, rämeakaistaleen takana, on luonnontilainen avosuo.



Kuvat 21 ja 22. Vasemmalla näkymä Pykäläkonlammen länsirannalle, oikealla etelärantaa.

8 Vieraskasvilajit

Lohkolle 9 vievän tien varrella, tien ja ojan välissä pajukon reunalla, oli noin 3 x 5 metrin alalla viitapihlaja-angervokasvustoa (*Sorbaria sorbifolia*, Kuva 23). Tehokkaasti leviävä viitapihlaja-angervo on kansallisesti haitalliseksi säädetty vieraslaji. Esiintymästä tehtiin vieraslaji-ilmoitus.



Kuva 23. Viitapihlaja-angervon kasvusto ojan varressa.

9 Eläimistö

Turvesuolla ei ole tehty eläimistöselvityksiä. Elokuun maastokäynnillä turvekentillä oli monin paikoin hirven jälkiä. Turvesuon länsiosan maakasassa oli juuri nahkansa luonut kyykäärme (LC). Vanhalla tuotantoalueella nähtiin myös västäräkki (NT). Turvesuon pilottikosteikon takaosassa uiskenteli tumma kokosukeltajasorsa.

Pykälikönlammella nähtiin päivällä laulujoutsenpari (LC, lintudirektiivin liite I, Kuva 24) ja muutamia sorsalintuja. Lammen suunnasta tuli aikaisin aamulla sorsastajia. Lampi on Oulun kaupungin vesialuetta. Turvesuo ja Pykälikönlampi ympäristöineen kuuluvat laajaan alueeseen, jolla on voimassa metsästysvuokrasopimus Oulujoen Eräseura ry:n kanssa.



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU



Alueella on metsästysoikeus hirvieläinten ja muun riistan osalta. Pykälikönlammessa on ollut aiemmin myös kalankasvatustoimintaa.

Pykälikönlammelle menevällä metsätiellä nähtiin maastokäynnillä ohilentävä kanahaukka (NT). Lisäksi alueella lenteli korppi (LC). Lajitietokeskuksen havaintotietoihin on tallennettu Turvesuon ympäristöstä yksittäisiä suojelullisesti huomioitavien lintujen pesimätietoja.



Kuva 24. Laulujoutsenpari Pykälikönlammella.

9.1 Luontodirektiivin liitteen IV a lajit

Luontodirektiivin liitteen IV a lajien lisääntymis- ja levähdyspaikat ovat luonnonsuojelulain 78 §:n nojalla suojeltuja. Levinneisyysalueensa puolesta Turvesuon alueella voisivat näistä lajeista esiintyä lähinnä liito-orava, viitasammakko, lepakkolajit, saukko ja lisäksi muutamat hyönteislajit sekä suurpedot. Kyseisistä lajeista ei ole dokumentoitu Turvesuolta tai sen lähiympäristöstä havaintoja Lajitietokeskuksen tietoihin.

Liito-oravan (VU) esiintyminen tai kauttakulku Turvesuon ympäristön metsäalueilla on mahdollista. Lajitietokeskuksen tietoihin on dokumentoitu liito-oravasta kuitenkin Oulun seudulta vain yksi, etäällä Turvesuosta tehty havainto. Liito-oravan elinympäristöt ovat tyypillisesti



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU



varttuneita kuusikkoja, joissa on sekapuuna haapoja ja muuta lehtipuustoa sekä kolopuita pesä- ja piilopaikoiksi. Turvesuon lähiympäristön metsät ovat yleisemmin männiköitä.

Viitasammakko (LC) on Oulun seudulla erittäin yleinen laji, jota voi esiintyä myös Turvesuon alueella. Lajin kutupaikoiksi ja elinympäristöiksi soveltuvat monenlaiset lammikot, rannat, kosteikot, ojat ja metsät.

Lepakoista Oulun seudulla esiintyy lähinnä pohjanlepakkoa (LC). Pohjanlepakko on varsinkin pohjoisessa riippuvainen rakennuksista, joita ei ole Turvesuon lähiympäristössä.

Saukko (LC) on laajareviirinen laji, jonka elinpiiriin kuuluu virtavesiä, lampia, järviä ja merenrantaa. Saukko käyttää kulkureitteinään erilaisia vesistöjä, myös Miehonojan kaltaisia isompia oja.

Alueella voi esiintyä kaikkia suurpetojamme. Niiden reviirit ovat hyvin laajoja. Esimerkiksi 20.10.–19.12.2024 välisenä aikana Turvesuon lähialueelta oli ilmoitettu havaintoja ilveksestä (LC) ja ahmasta (EN, ei kuulu liitteen IV a lajeihin). Susihavaintoja (EN) oli ilmoitettu lähiseudulta idän suunnasta. Alueella ei ole susireviirejä (Valtonen ym. 2024). Karhusta (NT) ei ollut kirjattu lähiseudulta tuoreita havaintoja tarkistetulla kahden kuukauden aikajaksolla (LUKE 2024).

10 Yhteenveto

Tässä selvityksessä on esitetty Turvesuon entiselle turvetuotantoalueelle tehdyn yleispiirteisen luontokatselmuksen tulokset. Luontokatselmukseen on koottu olemassa olevia tietoja sekä alueelle tehdyn maastokäynnin havaintoja. Turvesuo on yksi Oulun kaupungin TUPAS-hankkeen pilottikohteista.

Turvesuolle perustetulla kosteikolla kannattaa tehdä vuonna 2025 muutto- ja pesimäaikaiset linnustoselvitykset, jotta saadaan tietoa alueelle asettuvasta linnustosta. Muuttolinnustoselvityksen voisi myös laajentaa tehtäväksi koko turvesuon laajuudelle. Kesällä 2025 lohkoilla liikkuu alueen jatkokäyttöön liittyen työkoneita, joten pesimälinnustoselvitysten toteuttamista kannattaa miettiä myöhemmin. Kosteikolla ja muulla turvetuotantoalueella kannattaa tehdä jatkossa myös linnuston seuranta.

Perustetulle kosteikolle kannattaa tehdä tulevana vuosina viitasammakkoselvityksiä. Suojaavan kasvillisuuden lisääntyessä kosteikko voisi toimia viitasammakkojen kutualueena.



**Euroopan unionin
osarahoittama**



Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus



OULU



11 Lähteet

BirdLife Suomi ry 2024. Tärkeit lintualueet. <https://www.birdlife.fi/suojelu/alueet/>

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Luontotyyppien punainen kirja. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö. Suomen ympäristö 5/2018. Osat 1 ja 2.

LUKE 2024. Luonnonvarakeskus. Luonnonvaratieto. Suurpetohavainnot. <https://luonnonvaratieto.luke.fi/kartat?lang=fi&panel=suurpedot> (tarkistettu 19.12.2024).

Maanmittauslaitos 2024. Paikkatietoikkuna. <https://kartta.paikkatietoikkuna.fi/>

Metsähallitus 2024. SAKTI-aineistot.

Oulun kaupunki 2024. Oulun karttapalvelu. <https://kartta.ouka.fi/ims>

PSAVI/14026/2022. Miehonsuon, Miehonsuo II:n ja Turvesuon turvetuotantoalueiden jälkihoitotoimien vahvistaminen ja ympäristölupien rauettaminen, Oulu. Päätos nro 16/2024. Pohjois-Suomen aluehallintovirasto.

Suomen Lajitietokeskus 2024 ja 2025. Tiedostolataus: Suomen Lajitietokeskus/FinBIF. <http://tun.fi/HBF.98710> (haettu 19.12.2024). Aineistopyyntö (sis. käyttörajoitetut aineistot) 20.1.2025.

Suomen metsäkeskus 2024. Avoin metsä- ja luontotieto. <https://www.metsakeskus.fi/fi/avoin-metsa-ja-luontotieto>

Valtonen, M., Heikkinen, S., Johansson, H., Härkälä, A., Helle, I., Mäntyniemi, S. & Kojola, I. 2024. Susikanta Suomessa maaliskuussa 2024. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 54/2024.

Vieraslajit.fi 2024. <https://vieraslajit.fi/>

Väyrynen, T. 8.4.2024. Sähköposti.

Ympäristöhallinto 2024. Lajien alueellinen uhanalaisuus 2020. <https://punainenkirja.laji.fi/regional>